

Bogár László: Séta a birodalmak terén

2014 február 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Budapest belvárosában van egy elegáns tér. Közepén a minket évtizedeken át függésben tartó és kifosztó birodalom emlékműve áll, ami folytonos konfliktusokat okoz idehaza.

Mellette közvetlenül egy nagykövetség, a bennünket jelenleg függésben tartó és kifosztó birodalom megtettesít?je,

amelyet ma már talán rakétasilókkal is felszereltek, ékes bizonyítékként annak, hogy ez a „szelíd óriás” a béke és a demokrácia legfőbb rére, így aztán nincs mit félennie, mert mindenki szereti. Kicsivel odébb a Magyar Nemzeti Bank épülete látható, amely eddigi története során – nevével ellentétben – többnyire sokkal inkább a minket függésben tartó globális pénzhatalmi rendszer stratégiai érdekeit képviselte a „magyar nemzettel” szemben. Sokat emlegetett függetlensége is leginkább a magyar nemzet stratégiai érdekeit való függetlenséget jelentette.

A „biztonság” kedvéért a tér másik két hatalmas épülettömbje is olyan bankoké, amelyek közvetlenül jelenítik meg ezt a nemzettel szembeni globális pénzhatalmi érdeket. Végül a teret uraló legnagyobb épület a volt T?zsdelpalota (egykor szintén a globális pénzhatalom jelképe), amely aztán évtizedekig a globális véleményhatalmi gépezet, a televízió épülete volt, kultúrharcos ávosokkal alaposan teletömve.

Azt talán mondanom sem kell, hogy a tér neve: Szabadság! E groteszk történelmi bohózat folytatódására utal, hogy éppen ezen a téren kívánták volna felállítani a minket függésben tartó, id?ben és térben „harmadik” birodalom emlékm?vét. A szokásos ravasz hazugságoktól és primitív handabandázástól dúsan habzó vita egyel?re megakadályozni látszik ezt, de amin el kellene gondolkodni, az egy kicsikét mélyebb rétegekben fekszik. Az elmúlt ötszáz év során minket függésben tartó és kifosztó öt birodalom közül tehát a három legutóbbi „méltó” helyet kapott, vagy kapna a szabadság terén, de mi van az els? kett?vel? A Habsburg-birodalom közvetett módon azzal van jelen e helyen – s ezen is érdemes elgondolkodni –, hogy a tér arculata még e birodalom utolsó évtizedeiben formálódott olyanná, amilyen most. A történelmileg legelső birodalom, az oszmán–török impérium közvetlen módon ugyan nincs jelen a téren, ám közvetett módon igen. Ez azt jelenti, hogy az öt birodalmat olyan szálak kötik össze az európai történelem mélyszerkezetében, amelyek némi magyarázatul szolgálnak arra, hogy miért vagyunk folyamatosan ebben a tragikomikus, kiszolgáltatott helyzetben. Az a jelenséghalmoz, amelyet ugyanis Oszmán–török Birodalomként ismerünk azokból az évszázadokból, amikor „hazánk területén ideiglenesen állomásoztak a csapatai”, a Spanyolországból 1492 után ki?zött keresked?-bankár családok felügyelete alatt állott. A diplomáciai, kereskedelmi, pénzhatalmi kérdésekben mindenesetre a szultánok aligha dönthettek másként, mint ahogy a bankárok javasolták nekik. És hogy a Habsburgok kinek köszönhetik m?ködési technikájukat, azt jól jelzi az a levél, amelyet Anton Fugger írt 1523-ban V. Károly császárnak, a „világ urának”. „Császári felséged számára az is ismert és napnál világosabb tény, hogy Császári Felséged nélkülem sohasem tudta volna megszerezni magának a

római koronát. Mindezek után azzal az alattvalói kéréssel fordulok Császári Felségedhez, hogy az én hűséges alattvalói szolgálataimat, amelyek Felségedet olyan nagy jóléthez segítették, kegyeskedjék figyelembe venni és elrendelni, hogy a nekem járó összeget kamatostul és minden további halogatás nélkül lerójják és megfizessék.”

A levél aligha hagy kétséget afelől, hogy kik is a világ igazi urai. Az egymás ellen hadakozó, és a történelmi Magyarország felszámolásában egyaránt érdekelt két birodalom, az oszmán és a Habsburg láthatólag ugyanannak a globális struktúrának volt alávetve. Mint ahogy a török elleni európai összefogást pápaként szolgálni akaró Bakócz Tamást is az a Giovanni di Medici pénzöligarcha-nagyherceg ütötte el a pápaságtól, aki személyében is közvetlen megjelenítje e láthatatlan hatalomnak. Az időben és térben is „harmadik” birodalom létrehozására pedig legfőképpen azért volt szükség, hogy végre legyen ennek a világerőnek egy olyan brutális lándzsahegyként működő eszköze, amelynek segítségével „visszaveheti” azt az akkor már Szovjetunió fantáziánévén futó birodalmat, amelynek felépítése szintén e láthatatlan szuperstruktúra műve. Kitalálására és létrehozására azért volt szükség, hogy segítségével a zárt szakrális paraszti társadalomból a Nyugatnál sokkal rövidebb idő alatt, következésképp sokkal brutálisabban lehessen felépíteni a kapitalizmus ipari tömegtermelési rendszereit. Ám a teremtmény kezdett kicsúszni a konstruktőrök kezéből, így Hitlert és birodalmát próbálták nekivezetni Sztálin elszabadult birodalmának. Világtörténelmi projektjük egyik legveszélyesebb pontja kétségtelenül az volt, amikor néhány évig úgy látszott (a Molotov–Ribbentrop-paktum idején), hogy a két elszabadult monstrum stratégiai szövetséget köt az új felépítő világhatalmi rendszerrel szemben.

Fél évszázaddal a világháború után vér nélküli világháborúval mégis sikerült visszavenni a szovjet birodalmat. És szabadságnak, demokráciának, felemelkedésnek álcázva egy minden eddiginél brutálisabb, „láthatatlan” birodalmat felépíteni. Hamis politikai szappanoperák gyártása helyett tehát komoly kérdéseket is feltehetnénk. Igaz, így esetleg válaszok is születnek. Attól meg aztán óvjon minket az ég!

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a Flag Polgári Magazin facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

Ajánló

